

Westbroek – zaterdag 16 juli 2021 - 16.42 uur

Fotojournalist Joris van Gennip fotografeerde voor het ANP onder andere in Westbroek een inmiddels verhuisde inwoner die zoveel mogelijk spullen uit zijn woning in veiligheid probeerde te brengen. Daar stond het water, zoals in de meeste woningen, tot heuphoogte.

Westbroek – donderdag 30 juni 2022 - 9.00 uur

Een klein jaar later ging fotograaf Aron Nijs uit Meerssen naar exact dezelfde plek. Buurtbewoner Jos Overtoom wilde voor deze gelegenheid wel poseren. Niets lijkt op het eerste gezicht nog aan de waterramp te herinneren. Maar het leed is op veel plekken nog allerminst geleden.

TWEE WERELDEN

De vraag kwam of ik een korte column wilde schrijven voor dit informatiebulletin, met als publicatiedatum één jaar na de waterramp.

Aan de ene kant ben ik blij met de stappen die steeds worden gezet. Ik zie overal mensen die met deskundigheid en een enorme drive werken aan oplossingen. En ik ben tevreden over de resultaten. Ook signaleer ik dat inwoners naar elkaar toegroeien. Dat er meer dan ooit gemeenschapszin is ontstaan. Weliswaar vaak uit nood geboren, maar onmiskenbaar aanwezig en gegroeid.

Dat alles neemt niet weg dat er inwoners zijn die nog altijd niet naar hun eigen huis kunnen. Bij anderen verloopt de afhandeling van schade traag of heeft het niet het resultaat waarop was gerekend. En er zijn inwoners die mentaal vastlopen in hun zorgen en in het gepieker daarover.

Als ik beide werelden aan elkaar knoop, kan ik alleen maar vragen die drive en die gemeenschapszin in te blijven zetten om te komen tot reële oplossingen voor iedereen. Onze scheidende wethouders zijn daar onvermoeibaar voor in touw geweest, waarvoor mijn grote dank. Ik ben ervan overtuigd dat ook hun opvolgers met diezelfde passie, inzet en motivatie aan de slag gaan in dit dossier. Alle succes daarbij.

Het zal nog wel even duren, maar mijn grote wens is op enig moment een column te kunnen schrijven waarin ik constateer dat de titel van dit informatiebulletin recht doet aan de werkelijkheid: Meerssen, na het water!

In voltooid verleden tijd.

Mirjam Clermonts-Aretz
Burgemeester van Meerssen

Theo Reinders, programmamanager Waterveiligheid en Ruimte

'SIMPELE OPLOSSINGEN ZIJN ER NIET'

Programmamanager Theo Reinders is realistisch: 'Simpele oplossingen zijn er niet.'

Heeft het onderzoek van Deltares nog nieuwe inzichten opgeleverd?

'In het rapport wordt goed samengevat wat er precies is gebeurd. De onderzoekers hebben heel breed de verschillende oorzaken in kaart gebracht en met elkaar verbonden. Grofweg

waren er drie oorzaken of rampen. Ten eerste regende het dermate lang en hard dat de Geul en andere riviertjes en beken in Zuid-Limburg overstromden. Dat water viel niet alleen bij ons, maar kwam vooral uit België en in mindere mate uit Duitsland. Het vulde het dal dat

Zuid-Limburg geologisch gezien vanuit eurgonaal perspectief in feite is. Waarmee de tweede oorzaak benoemd is. Ten derde was de Maas vol en kon het water van onder meer de Geul geen kant op. De kanaaldijk bij Bunde en wellicht ook de A2 en spoor fungeerden

als vernauwingen en duwden het water terug. Met als gevolg de overstromingen in delen van Geulle, Bunde en Meerssen.'

Wat hebben jullie aan die opsomming?

'Het leert ons dat het geen zin heeft om klein, regionaal te denken. Stel er komt weer zo'n periode van langdurige regenval in de eurgio, dan hebben lokale maatregelen geen nut als ze niet in het watersysteem werking hebben. Als onze buurlanden niet een deel van het water tegenhouden of omleiden, als we het Maaspeil niet kunnen verlagen, als we niet in het hele Heuvelland voor buffering zorgen, dan gebeurt hetzelfde als in juli vorig jaar. Als we herhaling willen voorkomen dan moeten we alle oorzaken aanpakken op lokaal, provinciaal, nationaal en internationaal niveau. Het gaat om een oplossing op systeemniveau, over de (gemeente)grenzen heen. Voor ons, en ik denk ook voor alle andere partijen, maakt dit de urgentie van samenwerking helder. Zo'n oplossing vergt een integrale aanpak, uitvoering zal minstens 10 tot 15 jaar vergen, is onze eerste inschatting.'

Maar gemeenten en hun inwoners willen nú actie. Een garantie dat ze droge voeten houden. Ze hebben zelf ook plannen.

'Ten eerste, die absolute garantie is niet te geven. Tegen bepaald natuurgeweld is de mens gewoon niet opgewassen. We hebben nu eenmaal steeds vaker te dealen met extreem weer. In Meerssen weten we daar alles van, de laatste tien jaar. Maar dat even terzijde. Stel dat Valkenburg een hoogwatertunnel bouwt om het water buiten de bebouwing te houden, dan zou dat zomaar een negatief effect voor Meerssen kunnen hebben. Water opvangen boven Valkenburg betekent dat dorpen als Wijlre en Partij last kunnen krijgen.

Of je zet een stuk land van zes vierkante kilometer onder water om het tijdelijk te stallen. Lastig in een zo dichtbevolkt gebied waar het veelal over grond van particulieren gaat. Elke maatregel, elke actie moet goed overdacht zijn en passen in een integrale aanpak. Aan ons om dat allemaal te coördineren en bij oplossingen alles af te wegen. Simpele en snelle oplossingen zijn er niet.'

'Het geen zin heeft om regionaal te denken. Als we herhaling willen voorkomen dan moeten we alle oorzaken aanpakken: lokaal, provinciaal, nationaal en internationaal.'

Ligt alles dan stil nu?

'Nee hoor, er is en wordt van alles gedaan. Laten we niet vergeten dat de gemeenten en waterschap in een paar maanden het watersysteem weer op orde hebben gebracht en waar mogelijk nog verbeterd. Dat is een mega-klus en buitengewone prestatie. De gemeente Meerssen heeft bijvoorbeeld een nieuwe buffer bij de Pletsmolen gerealiseerd. Het waterschap werkt een breed programma uit in de praktijk. Er zijn testen gedaan met mobiele keringen. Dat soort maatregelen gaat gewoon door. Wij kijken echter breder, ook met het Rijk dat 300 miljoen euro gereserveerd heeft. En met de buurlanden. We richten ons daarbij op drie sporen: een robuust watersysteem met hardware zoals dijken,

buffers, keringen, schone waterlopen en technische maatregelen. Misschien wel een hevelsysteem waarmee we water in het kanaal bij Bunde kunnen spuien. In ieder geval aansluiting van het systeem van de Grensmaas op dat van de kleine toeleverende rivieren. Het tweede spoor is het landschap. Moeten we er een kraterlandschap van maken met honderden bekkens? Misschien is meer grasland de oplossing, want dat houdt water goed vast. Ook belangrijk in de strijd tegen droogte. Maar ja, door de stikstofcrisis komt grasland misschien wel onder druk. Helaas is water niet het enige vraagstuk. Ook wij moeten rekening houden met die andere uitdagingen. Een derde spoor is dat we het klimaatbewustzijn moeten verbeteren en voorbereid moeten zijn op wat ons kan overkomen.'

Hoe gaat het nu verder? Wat kunnen we van jullie verwachten?

'We werken met het Rijk, gemeenten, provincie en waterschap aan een meerjarenplan waarin we keuzes maken voor oplossingen. Als het plan goedgekeurd is door de gemeenteraden en Provinciale Staten worden concrete plannen uitgewerkt. We gaan ook grensoverschrijdende projecten opzetten en zoeken daarbij financiële ondersteuning uit Brussel. Uiteraard speelt geld een rol. Wil je bijvoorbeeld een systeem waarbij slechts één keer in de 100 jaar de kans is op een overstroming, dan is dat duurder dan de huidige norm van eens in de 25 jaar. Daarom kiezen we ook voor een derde spoor: voorbereid zijn op het water. Rekening houden met bouwplannen, de woningen waterbestendig maken en tijdig plaatselijke maatregelen nemen. Er is groen licht voor een early warning system in België en Duitsland. Een mooie eerste stap, met Europese subsidie.'

Aanbevelingen gemeente Meerssen voor programmteam Waterveiligheid

In een brief aan het programmteam Waterveiligheid en Ruimte Limburg heeft het College van Burgemeester en Wethouders een aantal aanbevelingen gedaan voor

de aanvullende onderzoeken na het Deltares-rapport.

Die onderzoeken zijn nodig om de haalbaarheid in kaart te krijgen en uiteraard ook de termijn waarbinnen maatregelen concreet kunnen worden uitgevoerd.

In de gemeente Meerssen zou het dan op de korte termijn kunnen gaan om onder andere de bedijking bij de woningen Tussen de Bruggen en bedijking langs de benedenloop van de Geul. Verder onderzoek hiernaar vindt ook de gemeente verstandig.

Daarnaast beschouwt ook het gemeentebestuur een hevel om water naar het Julianakanaal af te voeren tijdens extreme situaties als een maatregel op de korte termijn. Dat zou overigens niet alleen een feitelijke maatregel zijn, ook zou het bijdragen aan het gevoel van (water)veiligheid van de inwoners. Ook hier is aanvullend onderzoek nodig om de haalbaarheid in beeld te krijgen.

Een andere aanbeveling van de gemeente is het uitvoeren van nader onderzoek naar de compartimentering van de overstroming in het gebied Bunde-Broekhoven. Bij compartimentering gaat het om gebieden die bij extreme regenval gecontroleerd kunnen overstromen.

In gesprek

Het Meerssense gemeentebestuur laat in deze brief het programmteam Waterveiligheid en Ruimte Limburg weten ook zelf met buurten en kernen te gaan overleggen over gezamenlijke acties en maatregelen. Die zijn erop gericht bij dreigend extreem weer met een risico op overstromingen de schade zoveel mogelijk te kunnen beperken.

Informeren

Voor de gemeente Meerssen is het belangrijk, zo schrijft het college aan het programmteam, dat inwoners adequaat worden geïnformeerd over de stappen die worden gezet. Dat betreft zowel het proces als aanvullende onderzoeken en het uitvoeren van maatregelen op korte, middellange en lange termijn.

Samengevat komt het gemeentebestuur met onderstaande aanvullingen:

- Uitgangspunt voor de gemeente is een beschermingsniveau van T = 100. Dat wil zeggen dat het vertrekpunt is dat een keer per 100 jaar zoveel regen valt dat het tot een overstroming leidt.
- Een systeembrede analyse van de Geul is nodig om een goed beeld van toekomstige

risico's te krijgen.

- Waar in het rapport Deltares een grondwateronderzoek wordt aanbevolen, stelt de gemeente voor de scope van zo'n onderzoek op meerdere niveaus te doen. Dat zou betekenen dat het onderzoek zich niet alleen richt op het grondgebied van Meerssen, maar ook veel verder tussen het Duitse Garzweiler (bruinkoolwinning) en de Grensmaas. Ook zou niet alleen naar het zogenoemde ondiepe grondwater gekeken moeten worden, maar tevens naar de grondwaterreservoirs dieper in de bodem.
- Om de problemen van de verlegde Broekgraaf te tackelen zijn Waterschap Limburg en gemeente Meerssen in gesprek om daar oplossingen voor te vinden.
- In meteorologisch opzicht moet duidelijk worden of het Heuvelland eerder te maken

krijgt met extreme neerslag. Het aantal keren dat de gemeente Meerssen de afgelopen jaren is getroffen door overvloedige neerslag met veel overlast als gevolg doet dat wel vermoeden.

• Het gemeentebestuur van Meerssen onderschrijft het pleidooi dat water nadrukkelijker als ordenend principe moet worden genomen voor het inrichten van de ruimte. En daarmee ook als vertrekpunt voor wat wel en niet wenselijk is. Geconstateerd wordt dat een wettelijk instrumentarium hiervoor nog ontbreekt. Het is ook een van de onderwerpen voor de landelijke beleidstafel die zich met deze problematiek bezighoudt.

De raadsinformatiebrief met de integrale reactie: https://www.meerssen.nl/water-overlast/actueel_nieuws/2022/05

De data 15 juli 2021 en - enkele weken daarvoor 29 juni - zullen in het geheugen van veel inwoners van de gemeente Meerssen gegrift staan. Onder andere een verstopte duiker, zorgden in juli vorig jaar niet alleen voor immense materiële schade, maar ook voor veel menselijk leed. Voor inwoners, voor ondernemers en voor verenigingsmensen.

En blijven. Hevige en langdurige regenval teisterde grote delen van de gemeente. Die aanhoudende regen en complicerende factoren, zoals Gelukkig kunnen veel mensen een punt achter de ellende zetten. Maar voor anderen duren de zorgen tot op de dag van vandaag voort.

DE RAMP NOG NIET VOORBIJ

Sandra Daas uit Bunde

Sandra Daas en haar gezin waren na de overstromingen in juli gedwongen elders onderdak te zoeken. Hun huis in Bunde was onbewoonbaar geworden. Bijna een jaar verder is het gezin wel weer thuis, maar nog lang niet alle schade is hersteld. Het ergste vindt Sandra het conflict met de verzekeringstussenpersoon waarin ze zijn beland. Dat is een grote mentale belasting.

Ze speelt de film van het afgelopen jaar nog regelmatig af in haar hoofd. De overstromingen, de kracht van het water als ze naar de brandweerauto lopen om geëvacueerd te worden, de schade en de waardeloos geworden inboedel, de verhuizingen, de verbouwing, de gesprekken met de experts, de zoektocht naar nieuwe spullen, vloeren, keuken enz.

Sandra Daas denkt er praktisch nog elke dag aan. 'Het heeft meer impact dan je denkt', zegt ze. 'Mijn partner heeft er een burn-out aan overgehouden, mijn dochter had moeite met haar concentratie. Logisch, er komt zoveel op je af. We wonen hier pas ruim drie jaar en eerlijk gezegd hebben we het weleens over verhuizen. Kan dit nog eens gebeuren? Doen de overheden en gemeente wel genoeg om herhaling te voorkomen? Het zit in je hoofd.'

Het inmiddels hoog opgelopen geschil met de verzekeringsmakelaar versterkt het gevoel van onrust en onveiligheid. 'In het begin leek alles snel geregeld. Aannemer Dreesen kon meteen aan de slag met het herstel. Een jaartje en alles zou weer bij het oude zijn. Financieel zou alles goed komen, we waren immers goed verzekerd. Dachten we. Rond Kerstmis kregen we echter een telefoontje van de expert dat onze opstalverzekering niet alles dekte. Het verzekerd bedrag/de herbouwwaarde was ten tijde van het afsluiten van de verzekering te laag vastgesteld. We kregen maar twee derde van de schade vergoed.'

Een schadepost ter grootte van een bedrag waar je een mooie, grote, nieuwe auto voor kunt kopen. 'Ja, en niet onze schuld. We zijn in 2018 van België naar Bunde verhuisd en hebben toen via een verzekeringsmakelaar ons huis verzekerd. We kozen bewust voor een tussenpersoon omdat we alles goed geregeld wilden hebben. Achteraf blijkt dat hij een fout heeft gemaakt. Hij heeft dat erkend en liet ons weten zijn eigen bedrijfsverzekering in te schakelen. Die bood aan om één derde van de overgebleven schade te vergoeden en vroeg ook of we geen beroep konden doen op het Rampenfonds.'

Vooraf dat laatste schoot Sandra in het verkeerde keelgat. 'Ten eerste komen we daarvoor niet in aanmerking, maar het gaat om hún fout. Zij moeten betalen, onze tussenpersoon is verantwoordelijk. Het Rampenfonds is er voor niet-gedekte overstromingsschade. We gaan dus niet akkoord met het aanbod en dat betekent procederen. Hoe lang gaat dat duren? Twee jaar misschien. Intussen moeten we wel de herstelkosten zien te betalen. Zo is deze ramp voor ons nog lang niet voorbij en blijven de vooruitzichten somber.'

DE ELLENDE AFSLUITEN

Christa Meus - Camping De Boskant

Christa en Ginou Meus hadden nét alles op orde. Nieuw sanitair, betere stroomvoorzieningen, gerenoveerde paden en standplaatsen, speciale plekken voor campers, het eetcafé mooi opgeknapt. Camping De Boskant, met de bijbehorende ijssalon Coco, was klaar voor het nieuwe toeristenseizoen. De laatste handtekeningen voor de interne overname van het familiebedrijf waren net gezet. Op het bijna vijf hectare grote kampeerterrein aan de Geulse bosrand worden de laatste puntjes op de i gezet. Niets lijkt een succesvolle doorstart van De Boskant in de weg te staan. Ook niet deze 15e juli als het al meer dan 24 uur onafgebroken regent.

'Wij hielden een overstroming eigenlijk voor onmogelijk', vertelt Christa. 'De familie van Ginou woont hier al bijna honderd jaar. Nog nooit hebben ze wateroverlast gehad. Toen het water bleef stijgen, hebben we uit voorzorg zoveel mogelijk caravans weggesleept naar een hoger gelegen stukje terrein en in huis alles hoger gezet. Uiteindelijk stond alles onder water, ongeveer een halve meter. Heftig ja, maar na een paar dagen leek het meeste leed geleden. De brandweer heeft de kelders leeggepompt. Eerlijk gezegd dachten we dat het wel meeviel.'

Dat blijkt een misvatting. De pas aanlegde elektriciteit is vernield, net als het nieuwe sanitair. Ook de waterschade in het woonhuis, eetcafé en ijssalon is groot. 'Dat zie je pas later', zegt Christa. 'Alles zuigt zich langzaam vol water en is vervolgens onbruikbaar. Keukenkastjes en vloeren trekken krom, stuc valt van de muren, tegels laten los. Met man en macht hebben we gewerkt om in ieder geval weer gasten te kunnen ontvangen en omzet te maken. Deze camping is ons inkomen, onze toekomst.'

Het lukt het stel om met veel hulp de camping open te houden. In de tussentijd gaan aannemers aan de slag om de schade te herstellen. Over de kosten maken Christa en Ginou zich niet direct zorgen. Omdat ze tegen álles verzekerd zijn. Helaas, ook dat valt tegen. 'De inboedel-schade van de ijssalon en het eetcafé was geen probleem. Maar de rest wel. De verzekeraar probeert onder alles uit te komen, hun experts betwisten werkelijk alles. We zijn verzekerd tegen herbouwwaarde, zij bieden slechts de sloopwaarde. Een fractie van de reële schade. Ze trachten de boel in alles, blokkeren zelfs een onafhankelijke arbitrage. Ze proberen de schade af te wentelen op het Rampenfonds en de WTS. Belachelijk. Verzekerde schade moet de verzekeraar vergoeden. Overigens hebben we half juni een bescheiden bedrag uit de WTS ontvangen. Eindelijk.'

Een jaar na de ramp loopt de schade van de Boskant op tot in de tonnen. 'Gelukkig kunnen we als stevig familiebedrijf wat hebben', besluit Christa. 'Maar dit gaat ongetwijfeld eindigen voor de rechter, helaas. We willen verder bouwen aan ons bedrijf. We willen de ellende achter ons laten. Anderzijds: we moeten blij zijn dat hier geen doden of gewonden zijn gevallen zoals in België en Duitsland. Hier in Nederland is de hulp ook snel op gang gekomen en als gemeenschap zijn we dichter bij elkaar gekomen. Dat is ook wat waard.'

'Zo fijn, dit werk', zegt ze. 'Mensen komen hier tot rust, ze genieten. Mooi dat we door de stichting B&B zijn genomineerd voor de jaarlijkse award met vier tulpen. Blijkbaar zijn we op de goede weg. Ons eigen kleine bedrijfje op zo'n mooie plek. Heerlijk!'

HET ACCENT VERSCHUIFT

Brigitte Ploemen en Ron de Groot B&B De Maaskei

Na een intensief vergunningstraject en ingrijpende verbouwing was de Bed & Breakfast van Brigitte Ploemen en Ron de Groot op Westbroek vorig jaar zomer klaar om de eerste gasten te ontvangen. Ze lieten zich niet uit het veld slaan door de overstromingen en exploiteren nu volgens de gasten en brancheorganisatie een van de beste B&B's van Nederland. 'Het was een pittig jaar, maar onze

gasten hebben daar niets van meegekregen.'

Het is ergens in de zomer van 2018 als Brigitte en Ron de conclusie trekken dat ze een ander leven willen. Het exploiteren van een groot zalencentrum in Wilnis vreet al hun energie op. 'We hadden nauwelijks vrije tijd', kijkt Brigitte terug, geboren en opgegroeid in Meerssen. 'Altijd werken, nooit vakantie, nauwelijks tijd voor vrienden. Toen hebben we de knoop doorgehakt: we gaan een B&B opstarten en kleinschalig ondernemen.'

De keuze valt op Zuid-Limburg, ook omdat Brigitte wel terug wil naar haar geboortegrond. 'Jawel', zegt Ron, 'maar Limburg trok mij ook. Het landschap, de rust, de mensen, de mentaliteit. We vonden een geschikt pand hier in Geulle. Betaalbaar omdat er nog heel veel moest gebeuren.'

Dat is voor Ron geen probleem, zegt Brigitte. 'Hij kan bijna alles zelf. In 2020 zijn we begonnen met het opknappen van het achterhuis. Twee gastenkamers op de eerste verdieping en één kamer plus ontbijtkamer/gemeenschappelijke ruimte op de begane grond. Precies genoeg om een inkomen te verdienen waarmee we rond kunnen komen, althans volgens ons businessmodel. Ons woonhuis aan de voorkant zouden we later opknappen.'

In augustus 2021 staat de opening gepland, maar op 15 juli zet het water de begane grond plus de achterliggende tuin met de hot-tub blank. 'Ja', vervolgt Brigitte, 'dat was zeker een domper. Ook de verzekering deed op sommige punten moeilijk. Uiteindelijk hebben we het aanbod geaccepteerd. Tegenslag hoort bij het leven, op een bepaald moment wil je dóór. Met veel (professionele) hulp hebben we de boel hersteld en zijn we toch op de geplande datum open gegaan. We hadden al de nodige reserveringen staan, die mensen wil je niet teleurstellen. Bovendien waren de twee bovenkamers onbeschadigd.'

Bijna een jaar verder is Ron nog fulltime bezig met herstelklussen. Het accent verschuift echter meer en meer naar ondernemen. Ron verzorgt een copieus ontbijt voor de gasten en vertelt hen graag over de geschiedenis van de regio. Brigitte regelt de boekingen en ontzorgt de gasten ter plaatse met bijvoorbeeld tips voor de leukste eetgelegenheden en uitstapjes. Tevens verzorgt zij de drie prachtig ingerichte en luxe kamers plus de ontbijtkamer/gemeenschappelijke ruimte tot in de puntjes.

'Zo fijn, dit werk', zegt ze. 'Mensen komen hier tot rust, ze genieten. Mooi dat we door de stichting B&B zijn genomineerd voor de jaarlijkse award met vier tulpen. Blijkbaar zijn we op de goede weg. Ons eigen kleine bedrijfje op zo'n mooie plek. Heerlijk!'

WEER VOORUITKIJKEN

Yvan Vavier (links) en Philip Werné De Pletschmeppers in Geulle

Het clubgebouw van Tennisvereniging De Pletschmeppers in Geulle bleef bij de overstromingen op de kruipruimte na droog. Desondanks was de schade voor de kleine vereniging groot. Ruim twee maanden kon er niet getennist worden. Toernooien en activiteiten werden geschrapt en ook de verwachte leden-groei bleef uit. 'Maar we leven nog en kijken nu weer vooruit', zegt bestuurslid Philip Werné.

Het is het verhaal van het half lege of het half volle glas. 'Precies', zegt Philip Werné deze zonnige dinsdagochtend in de kantine als er op de achtergrond druk getennist wordt. 'Enerzijds waren we blij dat we geen water binnen hadden, anderzijds waren de vier banen zwaar beschadigd en onbespeelbaar. Ook waren we blij met de snelle reactie en hulp van de gemeente Meerssen die een schade-expert inschakelde. Die was het eens met onze contra-expert waarna de gemeente als eigenaar besloot om de twee kunststof banen te renoveren en ook de twee overspoelde gravelbanen te herstellen en te voorzien van een nieuwe topplaat. Prima natuurlijk, maar het betekende tegelijk dat we ruim twee maanden ons park moesten sluiten. En dat na het coronajaar 2020 waarin vrijwel niets mogelijk was. Voor een kleine vereniging als De Pletschmeppers is dat moeilijk.'

'Er zijn natuurlijk ergere dingen', zegt secretaris Yvan Vavier. 'Veel van onze leden zijn persoonlijk getroffen door het water. Zij zitten met ergere problemen die nog niet eens opgelost zijn. Maar vanuit het perspectief van de vereniging waren het twee pet-jaren achter elkaar. We zijn ook leden kwijtgeraakt. Daar staat tegenover dat we veel hulp hebben gekregen van collega-verenigingen uit Bunde en Elsloo, waar onze leden terecht konden om te spelen. Ook Volharding uit Meerssen bood hulp aan terwijl ze zelf natuurlijk getroffen waren. We waren ook heel blij met de bijdrage uit het Rampenfonds waarmee we de materialen zoals netten, meubilair en andere spullen kunnen vervangen. Gelukkig zien we deze zomer weer mensen terugkeren. Om te blijven voortbestaan hebben we echt wel een bepaald aantal leden nodig. We naderen nu de honderd, we kunnen weer onze toernooien organiseren en naar de toekomst kijken. Gelukkig.'

Philip Werné was samen met oud-voorzitter Harrie Peil als een van de eersten op het terrein toen vrijdagochtend 16 juli het water de tennisvelden overspoelde. 'Met een paar man hebben we zandzakken geregeld en voor de deuren gelegd. Het was kantie boord, het scheelde een paar centimeter. In de weken daarna hebben we met vrijwilligers en leden het hele terrein schoongemaakt. Later is nog de Stichting Annex met een aantal mensen een volle dag bezig geweest met onkruid maaien. Die hulp van iedereen was hartverwarmend. Dat motiveerde ook om de club weer op te starten. We hebben nu een mooi fundament liggen, de banen zijn opgeknapt en iedereen is weer welkom. Ook nieuwe leden.'

Voor 28 woningen aan Tussen de Bruggen komen demontabele waterschotten beschikbaar. Vooral dankzij Michèlle Boessen en Vivianne Feron

Beschermende waterschotten voor 28 woningen Tussen de Bruggen

EIGEN INITIATIEF LOONT

Michèlle Boessen (met kind) en Vivianne Feron zijn de drijvende krachten achter het plan voor beschermende waterschotten.

Van de nood een deugd maken. Zo mag je gerust de actie van Michèlle Boessen en Vivianne Feron omschrijven. Onafhankelijk van elkaar gingen de bewoonsters van Tussen de Bruggen vorig jaar op zoek naar beschermende maatregelen om te voorkomen dat hun woning bij extreem weer opnieuw grote schade zou oplopen. Wat begon als een individuele zoektocht eindigt komend najaar vrijwel zeker met beschermende demontabele schotten voor 28 woningen in de straat. En als extra winstpakker: samenwerking en verbondenheid tussen de bewoners én een buurtvereniging die nieuw leven wordt ingeblazen.

Niet nóg een keer

'Mijn man en ik zijn na het hoogwater vorig jaar op zoek gegaan naar een manier om onze woning te beschermen. De schade en ellende van vorig jaar wil je niet nóg een keer. Dan kom je uit bij een systeem met demontabele schotten. Die schuif je als het ware in een houder als er hoogwater dreigt', legt Michèlle uit. Het toeval wilde dat ook Vivianne met exact hetzelfde bezig was. Toen ze dat van elkaar hoorden, werden de handen ineen geslagen: twee weten immers meer dan één. Wat volgde was heel veel zoekwerk, overleggen, rekenen en de uitkomsten van dat

alles in een plan gieten. Vivianne en Michèlle hadden hun scope ondertussen allang verbreed: waarom al dat werk voor twee woningen terwijl veel buurtgenoten er ook profijt van kunnen hebben? Het leidde tot het voorstel om voor 28 woningen zowel aan de voor- als aan de achtergevel schotten te kunnen plaatsen bij dreigend hoogwater. 'Aan de voorkant hoeft het op de meeste plekken met 30 centimeter niet zo hoog als aan de achterkant, waar maatwerk van gemiddeld een meter hoog aan de gevel nodig is', legt Michèlle uit.

Gemeente

Een plan moet ook betaalbaar zijn. Michèlle en Vivianne klopten voor financiële steun bij het Nationaal Rampenfonds (NRF) aan. Dat was wel gecharmeerd van de actie, maar mag particulieren niet rechtstreeks ondersteunen bij het nemen van preventieve maatregelen. Dat lukte wel als het via de gemeente Meerssen zou lopen. Daar vonden Michèlle en Vivianne een gewillig oor én ook nog eens een gemeenteraad die hiervoor via een motie 50.000 euro vrijmaakte. 'Na alle ellende zijn we erg blij dat het Nationaal Rampenfonds en de gemeente ons plan uiteindelijk mogelijk maken', vindt Vivianne. Vivianne: 'We hopen dat het totale bedrag van

het Nationaal Rampenfonds en de gemeente voldoende is om in elk geval de schotten voor de woningen te betalen. Als er dan iets overblijft, lukt het misschien ook om de schotten voor de garages en bijgebouwen te betalen, want die vallen in principe buiten de regeling. Dat zou fantastisch zijn.'

Cohesie

De actie van Michèlle en Vivianne heeft bijgedragen aan een sterkere onderlinge band van de buurtbewoners. Er staat een buurtbarbecue gepland en er komt weer een buurtvereniging. Michèlle: 'Het is fijn te zien dat er uit zo'n waterramp ook nog iets goeds kan ontstaan. Iedereen wil elkaar blijven steunen. Stel dat het plaatsen van die schotten bij een dreigende overstrooming te zwaar zou zijn voor oudere buurtbewoners of er is iemand op vakantie, dan moet je elkaar willen helpen.'

Uiteraard blijft er nog een en ander te wensen over. Vivianne: 'Goede communicatie tussen de verschillende instanties en een goed systeem waarmee inwoners tijdig en vooral nauwkeurig worden gewaarschuwd voor een overstrooming. We zijn straks erg blij met die demontabele schotten, maar die wil je ook niet vijf keer per jaar opbouwen als het niet nodig is.'

Herdenkingsplek waterramp 2021 in Geulle

Een enorme Maaskei in Geulle markeert de herdenkingsplek waar alle gedupeerden van de waterramp uit de gemeente Meerssen blijvend terechtkunnen om stil te staan bij het menselijk leed en de materiële schade van de overstromingen op 15 juli 2021.

Deze herdenkingsplek op de hoek Westbroek/Kampweg in Geulle is ook bedoeld voor de gedupeerden van het extreem weer op 29 juni vorig jaar en voor iedereen die heeft meege-

holpen tijdens en na de ramp, zoals de vrijwilligers van Bergse Kracht. Maar ook voor iedereen die intens meeleeft met de gedupeerden.

Het initiatief voor de herdenkingsplek komt van het Buurtnetwerk Geulle, daarbij geholpen door buurtbewoners. Op deze plek komt een grote Maaskei te liggen in een perkje. Een bordje geeft aan dat de hoogst gemeten waterstand in juli vorig jaar exact 1.23 meter was.

Een tafel met een paar banken nodigt uit om het gesprek met andere bezoekers aan te gaan of juist even de stilte op te zoeken om alle gebeurtenissen van de waterramp en de nasleep ervan te verwerken.

De herdenkingsplek wordt vrijdag 15 juli om 19.00 uur met een officieel tintje geopend door burgemeester Mirjam Clermonts-Aretz. Iedereen is van harte uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn.

'WATER KUN JE NIET IN JE EENTJE BESTRIJDEN, DAT MOET ONDER ÉÉN REGIE'

De initiatiefnemers zijn al een jaar actief, maar sinds kort is Water-Stop.NU een officiële stichting. Belangenbehartiger, gesprekspartner, luis in de pels en als het nodig is ook actiegroep. Er is nog genoeg werk aan de winkel om ervoor te zorgen dat snel de juiste maatregelen worden genomen om herhaling van een waterramp te voorkomen, vindt voorzitter Paul Neering.

Gemiddeld vijf keer per week krijgt Delta-commissaris Peter Glas een e-mail uit Bunde. Afzender: de stichting Water-Stop.NU. En de Deltacommissaris is niet de enige ontvanger: ook in 175 andere elektronische brievenbussen ploffen die mails. Bij inwoners uit Geulle, Bunde, Brommelen en 'overig Meerssen'. Bij bestuurders, bij instanties en kennisinstellingen. Rode draad in al die berichten: aandacht blijven vragen, zeg maar gerust 'eisen', voor een voortvarende aanpak van maatregelen die een nieuwe waterramp zoals die in juli 2021 moeten voorkomen én om behaalde resultaten te delen.

Urgentie

Die aandacht is nodig, vindt voorzitter Paul Neering van de stichting. Hij mist nog het gevoel van urgentie bij veel instanties: 'Ik weet dat het ingewikkelde materie is, maar het duurt allemaal erg lang. Er had toch bijvoorbeeld allang een waarschuwingssysteem moeten zijn. Nu weten mensen niet waar ze aan toe zijn als het hard regent, en de angst zit er goed in! Wij willen voorkomen dat instanties in de ligstoelhouding duiken en overgaan tot de orde van de dag. Daarvoor is het veel te ernstig wat er hier is gebeurd.' Met dat 'hier' doelt Paul Neering niet specifiek op de situatie in de gemeente Meerssen. 'Hier ligt natuurlijk wel ons aandachtsgebied, maar de aanpak voor het probleem is geen Meerssens verhaal, maar speelt veel breder en begint al met rivieren in het buitenland.' Daarnaast is wel duidelijk, dat de situatie in Bunde, Brommelen en Geulle specifiek en complex is, grenzend aan de Geul, de Maas, het Julianakanaal en tientallen beekjes. Met als bijkomende factor nog het problemen veroorzakende grondwaterpeil.

Neering wil niet 'denken vanuit kerktorenperspectief', meer pleit hij voor een brede, integrale aanpak en regie daarop. 'Het een kan niet zonder het ander. En de ene instantie niet zonder de andere. De ene gemeente niet zonder de andere. Water kun je niet in je eentje bestrijden, dat moet je gezamenlijk doen. Waterschap, Rijkswaterstaat, gemeenten, Veiligheidsregio, instanties over de grens en bewoners zélf. Wij roepen daarom al tijden dat er één regie nodig is.'

Compliment

De stichting ziet de eigen rol als die van belangenbehartiger, gesprekspartner, klankbord, maar zeker ook als die van luis in de pels en indien nodig als actiegroep. 'Wij houden ons met alle aspecten van de waterramp en het voorkomen van herhaling bezig. Waar wij ons niet mee bezighouden, maar wel steeds mee geconfronteerd worden, is de afhandeling van de schade. Op dat punt moet ik de gemeente Meerssen een compliment geven voor de steun en hulp aan de bewoners, in weerwil van wat sommige verzekeraars en de landelijke instanties laten zien.'

Wat sinds enkele maanden een officiële stichting is, begon tijdens het hoogwater met verbazing en verbijstering van Paul Neering. Zélf liep hij geen schade op, al was het kantje boord. Direct borrelden ideeën op om zo'n ramp in het Geulmondgebied in de toekomst te voorkomen. Hij zocht contact met toenmalig wethouder Gerard Ijff, hij sprak Deltacommissaris Glas toe. En al snel ging een lijst met Pauls aandachtspunten naar Den Haag.

Keuze maatregelen

Voorzitter Paul Neering benadrukt dat de stichting niet alleen 'zijn feestje' is. Zonder mensen als Lea Jaspar, Jos Overtoom, Mariët

Paul Neering aan het woord tijdens het bezoek van Deltacommissaris Peter Glas op 22 juli vorig jaar.

Montagne, Monique Dohmen en veel anderen zou de klus te omvangrijk worden. 'Voorlopig zijn we nog wel even bezig. We stimuleren verder onderzoek, onder andere via de TU Delft, we volgen ontwikkelingen op de voet en anticiperen op onderzoeksresultaten en voortgang. Inmiddels zijn we vaste gesprekspartner van de wethouder en van afvaardigingen van Rijkswaterstaat en het Waterschap.'

Ook wil de stichting de binnen en buiten de gemeente Meerssen gekozen maatregelen om herhaling van een dergelijke ramp te voorkomen, kritisch bestuderen, erover meepraten en samen tot de beste keuzes komen. Paul Neering: 'We worden daarbij ondersteund door een gremium aan kennisdragers, die zijn voor ons onmisbaar! Erg mooi is ook dat de stichting steeds meer mensen aan zich bindt, mensen van instanties, bedrijven, politici en burgers die ons doel ondersteunen. Zij spelen namelijk in de toekomst een belangrijke rol, bij eventuele sponsoring, met het aandraagen van adviezen, het verlenen van handen spandiensten, en vooral bij het uitoefenen van hun democratische stem!'

Meer informatie en contact:
www.Water-Stop.NU. Aanmelden nieuwsbrief via pneering@home.nl of leja.jaspar@outlook.com.

WATERRAMP EN NAFASE GEMEENTE MEERSSEN

Onder water

- 1500 woningen
- 150 bedrijven
- 10 verenigingen
- 3 campings

Nog altijd verblijf elders (juni '22)

- 50 gezinnen nog niet terug in eigen woning
- Verwachting: laatste bewoners in voorjaar 2023 terug naar eigen woning

Buurtgroepen

- Meerssen-Rothen
- Bunde
- Geulle
- 6 bijeenkomsten per kern met gemeente

Inzet acute fase

- Vrijwilligers: 4.000 uren
- Gemeente: 1.500 uren
- Brandweer, politie, Defensie: 2.500 uren

Inzet in nafase

- Vrijwilligers: 2.500 uren
- Gemeente: 5.000 uren

Afgevoerd afval

- 750.000 kilo afgevoerd door gemeente
- Totale schatting: 4 miljoen-kilo afval

Vulling zandzakken en big bags

- 1,5 miljoen kilo zand (schatting)

Kerstmaaltijden voor gedupeerden

- 103 gezinnen
- 363 maaltijden

Hulpvragen bij verzekeringskwesties

- 75 dossiers

Giften van Nationaal Rampenfonds

- 530 giften á € 2.000,-
- Totaal: € 1.060.000,-

(Cijfers van juni 2022 – bron: gemeente Meerssen)

MEER INFORMATIE

Heeft u naar aanleiding van dit informatiebulletin vragen?

Mail deze dan aan wateroverlast@meerssen.nl.

Of bel ons gemeentelijke Klant Contact Centrum, tel. 14 043.

Heeft u behoefte aan een luisterend oor, maatschappelijke bijstand of advies?

Neem dan contact op met Maatschappelijk werk Trajekt:

tel. 043-7630000 of e-mail meerssen@trajekt.nl

Meer informatie vindt u ook op www.meerssen.nl/wateroverlast

© Aan deze uitgave kunt u geen rechten ontfen

COLOFON

Uitgave: Gemeente Meerssen, juli 2022

Markt 50, 6231 LS Meerssen
Postbus 90, 6230 AB Meerssen
algemeen telefoonnummer: 14 043
info@meerssen.nl - www.meerssen.nl

Oplage: 8500

Fotografie: Aron Nijs fotografie
Joris van Gennip / ANP

Interviews: Jos Cortenraad